

Altal Teridommodell

Idea: lokálisan Specrel.

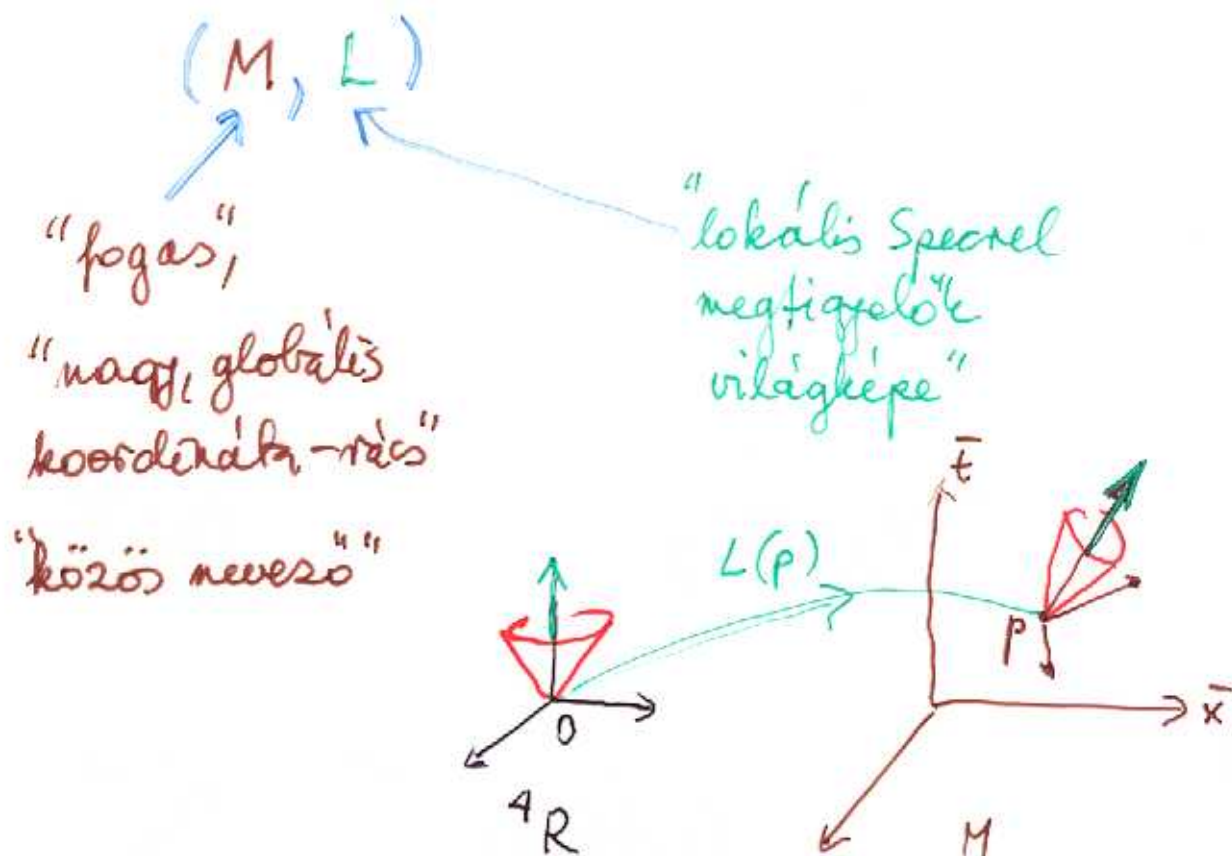
Def. Altal teridommodellnek egy (M, L) párt nevezünk, ahol

$M \subseteq \mathbb{R}^n$ nyílt részhalmaza és

L minden $p \in M$ -hez megad egy

$L(p): \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ bijektív afin leképezést, mely az origót p -be viszi, és L "sima". \square

"sima" = "akárhányszor deriválható"

"fogás";

"nagy, globális koordináta-rés"

"közös nevező"

"lokális Specrel megfigyelő világhépe"

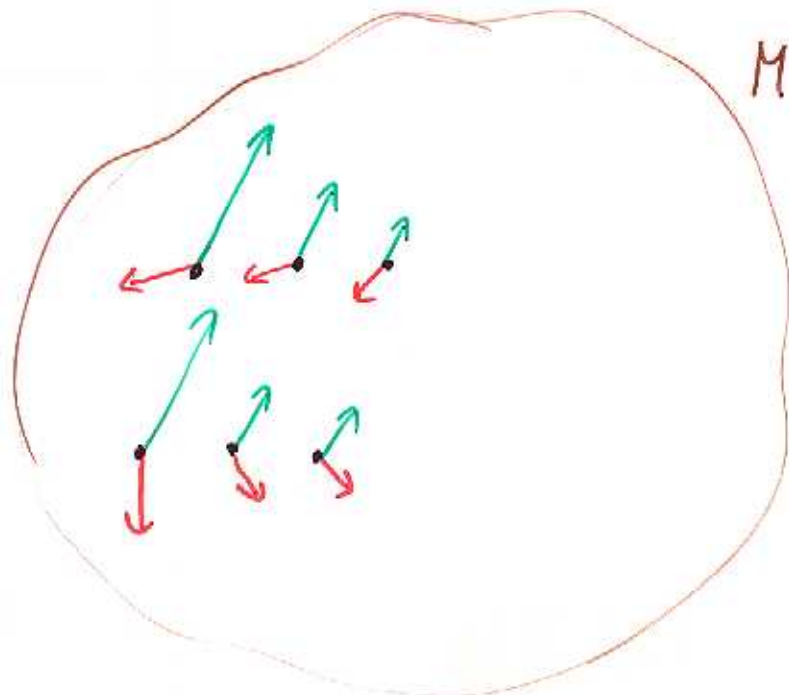
$L(p)$ megadja lokális feugkipot is nagy "do" kongan felir lokális \bar{E} tengelyen.

Ekvivalens definíció:

$L(p)$ ekvivalens azzal, hogy megadjuk az $1_t, 1_x, 1_y, 1_z$ egységvektorok képét. Tehát

L megadása ekvivalens azzal, hogy megadjunk 4 sima vektormezőt M -en úgy, h. \forall pontban a 4 vektor lineárisan független.

$$\langle G_t(p), G_x(p), G_y(p), G_z(p) \rangle_{p \in M}$$

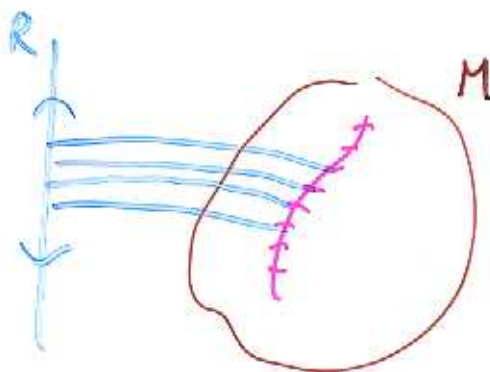
$G_t: M \rightarrow {}^4R$ sima vektormező.

Mire, hogyan használjuk?

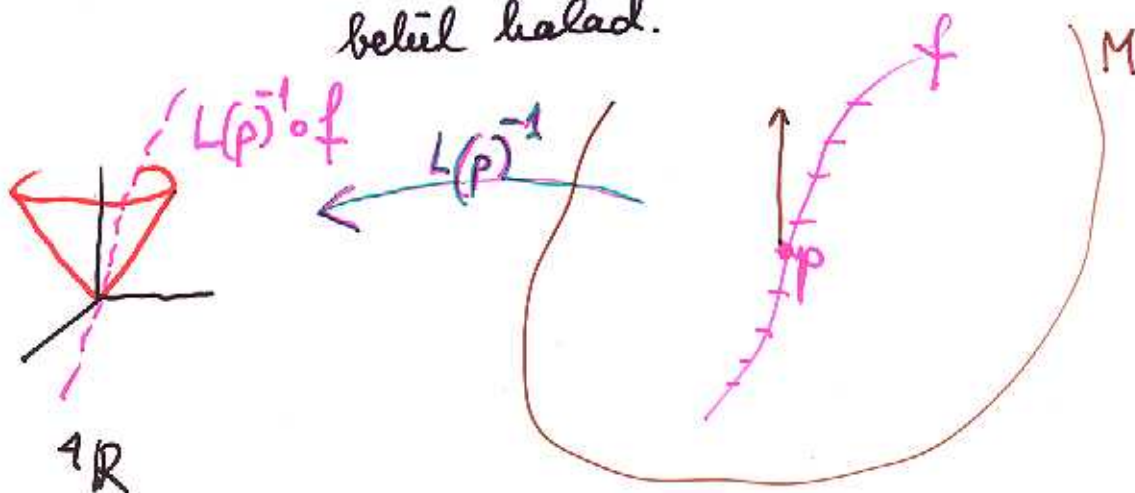
✓ pontban az ott levő lokális Specter mondja meg, hogy mere indulnak ki fény élethelek, milyen irányokban lehet mozogni megfigyelőknek és milyen ütkömben telek az arra mozgó megfigyelő saját-ideje (karóra-ideje).

Definíciók

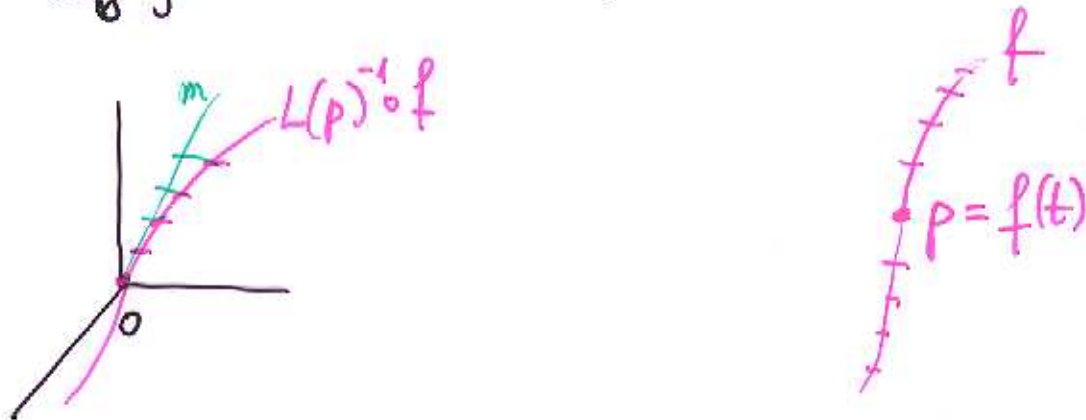
görbe $f: D \rightarrow {}^4R$ sima, $D \subseteq \mathbb{R}$ nyílt intervallum

időszere görbe: mindig lokális fényképson belül halad.

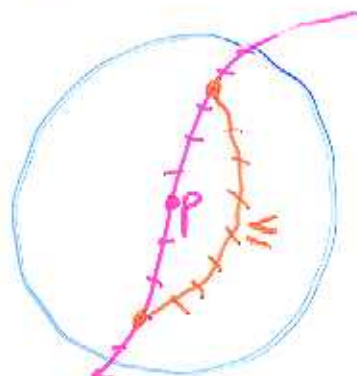
f jól méri az időt, ^(más szóval) jól-paraméterezett ha minden pontban a lokális Specter megfigelő világképében az érintő megfigelő órája lokálisan úgy jár mint az f paraméterezése. Formálisan:

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall s \in [t - \delta, t + \delta]$$

$$|\mu(\underbrace{L(p)}_0)(f(s)), L(p)(f(t)) - |s - t|| < \varepsilon * |s - t|.$$

f időszere geodetikus ha lokálisan maximalizálja az eltelt időt, azaz

és időszere és jól-paraméterezett.

Def. Legyen (M, L) és (M', L') általánosított időmodell.

Az $Iso: M \rightarrow M'$ függvény **izomorfizmus**

köztük, ha

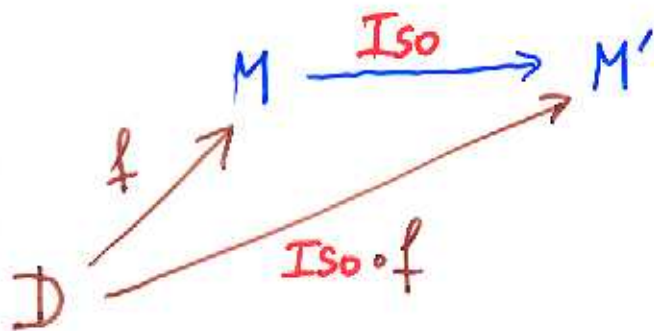
(1) Iso sima bijekció M és M' között

(2) Iso megőrzi az időszerű geodesikus görbéket,
azaz

ha $f: D \rightarrow M$ időszerű geodesikus (M, L) -ben,

akkor $Iso \circ f: D \rightarrow M'$ időszerű geod. (M', L') -ben.

(3) A fenti (1), (2) igaz Iso inverzeire is.

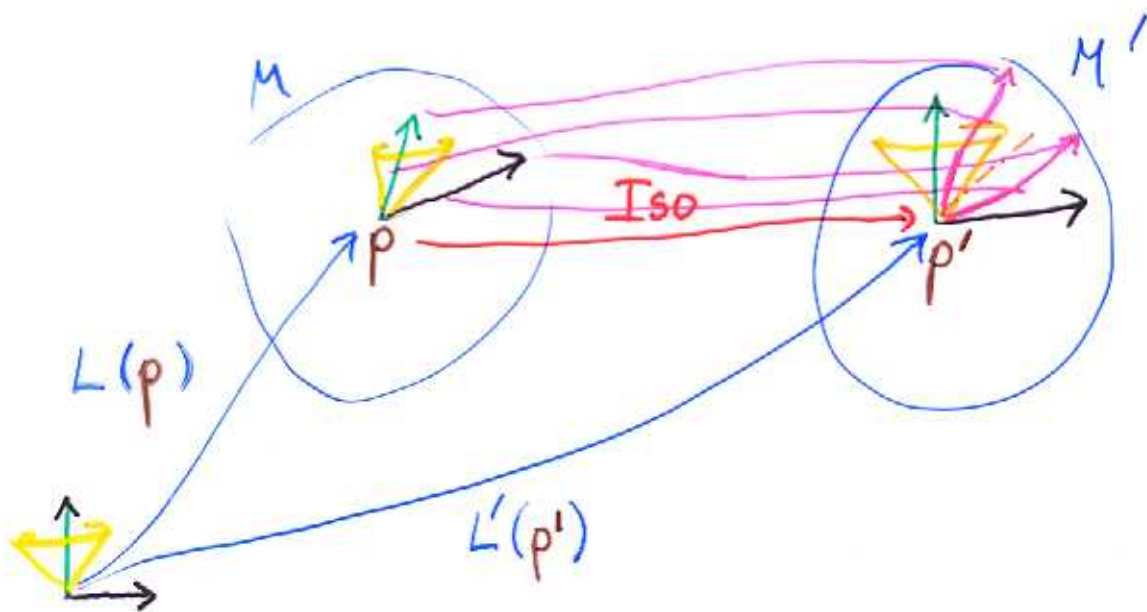
Ezeket az izomorfizmusokat **át-koordiná-
tázásoknak** is hívják.

Tétel (áltnel. kéndőmodell-izomorfizmus ekvivalens defja)

legyen (M, L) és (M', L') áltnel kéndő-modell.

az $Iso: M \rightarrow M'$ sima bijektív függvény pontosan akkor ha $(Iso^{-1}: M' \rightarrow M)$ is sima és

($\forall p \in M$) $(L(p) | Iso | L'(Iso(p))$ differenciálja Lorentz transzformáció).

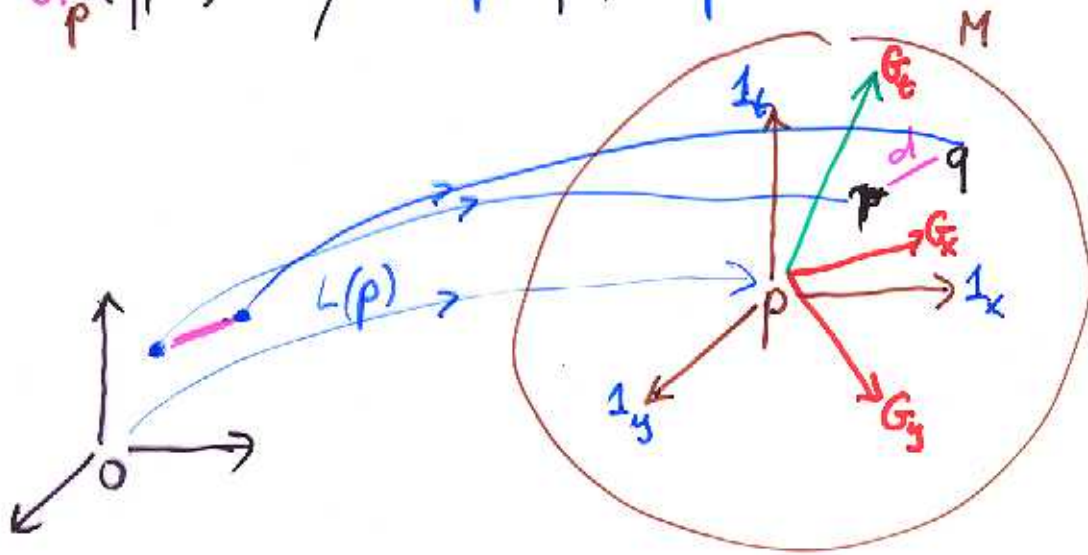

Def: $f | g \stackrel{d}{=} g \circ f$, azaz $|$ kompozíciót jelöl, de a "reláció" vagy "kategória" szerűben.

Lokális Spectrel-ek hogyan láthatják a globális koordináta-rácsot?

Definíció (metrikus tenzor)

$$d_p(q, \tau) \stackrel{d}{=} \mu(L(p)^{-1}(q), L(p)^{-1}(\tau)).$$

Tétel.

$$\frac{ds}{d_p(q, \tau)}^2 = g_{tt} \left(\frac{dt}{q_t - \tau_t} \right)^2 + \dots = \sum_{i,j} g_{ij} \frac{d_i}{(q_i - \tau_i)} \frac{d_j}{(q_j - \tau_j)},$$

ahol $g_{ij} = L(p)^{-1}(1_i) \otimes L(p)^{-1}(1_j)$ és

$$p \otimes q \stackrel{d}{=} p_0 q_0 - \sum_{i>0} q_i p_i.$$

1_q irány: $ds^2 = \sum_{i,j} g_{ij} d_i d_j.$

Ez a Minkowski skaláris szorzat

Speciálisan, $g_{tt} = „L(p)^{-1}(1_t)$ hossza (négyzetreemelve technikai okokból)”. (Hasonlóan $g_{ii} = |L(p)^{-1}(1_i)|^2$.) A g_{ij} fenti definíciója megmondja, hogy G -ből hogyan lehet g -t kiszámolni. (De G szerepe el van bújtatva $L(p)$ használatában.) Tehát G és g lényegében ugyanazt az információt hordozzák (csak másképp “kódolva”).

Megjegyzés:

M -ről csak azt kötöttük ki hogy \mathbb{R}^4 nyílt részhalmaza legyen, mert a lényeges gondolatok bemutatására és az általunk vizsgált példákban ez bőven elég. Általában azt szokták feltenni, hogy M sokaság (manifold, continuum), ami általánosítása az $M \subseteq \mathbb{R}^4$ feltevésnek.

Az egyszerűség kedvéért tettük fel minden szereplő függvényről, hogy *sima*. Általában csak azt kell használni, hogy „kétszer folytonosan deriválható”, vagy csak hogy „folytonos”.

A G_t sima vektormező *idő-orientációt* is ad a téridőnek (megmondja, merre van a „jövő”). Nem minden metrikus tenzormezővel megadott áltrel téridő időorientálható, viszont az időorientációt gyakran be szokták tenni a definícióba.

Az áltrel téridők közti izomorfizmus definíciója azt mutatja, hogy az $M \subseteq \mathbb{R}^4$ nyílt halmaznak (vagyis a „papírnak”, amire a téridőt rajzoltuk) csak a differenciálhatósági struktúráját (mik a sima függvények) használjuk (pl. a topológia számít, az Euklideszi metrika nem számít). Továbbá, az $L(p)$ függvények kiválasztanak egy-egy ortonormált irányrendszert (azaz egy konkrét megfigyelőt a Specrel modellből). Az izomorfizmus definíciója azt mutatja, hogy az sem lényeges, hogy pont melyik ilyen megfigyelőt választottuk ki (a megfigyelők mögött meghúzódó megfigyelő-független geometria az ami lényeges).

\mathbb{R}^4 helyett végig használhattuk volna \mathbb{R}^n -t, ahol $n \geq 2$. (Sőt, az általunk vizsgált áltrel úgy van formalizálva (komolyan gondolva), hogy bármely $n \geq 2$ meg van engedve. Persze n véges.)

Példák

Specrel (mással Minkowski) téridő:

A három megadási mód:

(M,L) ahol $M=\mathbb{R}^4$ és $L(p)$ = „ az origóból p -be való eltolás”.

($\mathbb{R}^4, G_t, G_x, G_y, G_z$) ahol minden $p \in \mathbb{R}^4$ -re

$G_t(p)=(1,0,0,0)$, $G_x(p)=(0,1,0,0)$, $G_y(p)=(0,0,1,0)$,
 $G_z(p)=(0,0,0,1)$.

$ds^2 = dt^2 - dx^2 - dy^2 - dz^2$, azaz a g mátrix diagonális és az átlóban 1,-1,-1,-1 van.

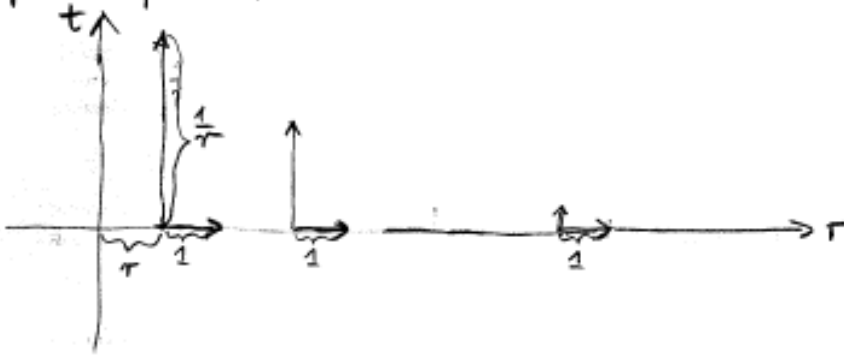
„*Időszerű geodetikus*” ebben a téridőben „ ≤ 1 meredekségű egyenes”.

„*Automorfizmus*” (azaz önmagára való izomorfizmus, átkoordinátázás) ebben a téridőben „Lorenz transzformáció komponálva eltolással” (vagyis „Poincaré transzformáció”, vagyis „világképtranszformációk a Specrel modellekben”).

Állandó gyorsulású megfigyelők térideje:

$M = \{ (t,r) \in \mathbb{R}^2 : r > 0 \}$ és minden $p \in M$ -re

$$G_t(p) = (1/p_r, 0), \quad G_r(p) = (0, 1).$$

$$ds^2 = r^2 dt^2 - dx^2.$$

Ez izomorf a 2-dim. "Speciel ténidő"
 $\{ (t,x) : x > 0, |t| < x \}$ részével.

Egyszerűsített fekete lyuk térideje:

$$M = \{ (t, r, \varphi) \in \mathbb{R}^3 : -\pi \leq \varphi < \pi, r \neq 0, r \neq 1 \} \text{ és}$$

$$ds^2 = (1 - 1/r) dt^2 - (1 - 1/r)^{-1} dr^2 - r^2 d\varphi^2.$$

Az általános Schwarzschild fekete lyuk térideje hasonló (ld. később).

Ha fentiben a fekete lyuk méretét, azaz “M” tömegét is szerepeltetni akarjuk, akkor $(1 - 1/r)$ helyett $(1 - M/r)$ –et kell mindenütt írni. (Megjegyzés: „M” helyett történelmi mértékegység okokból hivatalosan $2m$ –et szokás írni. Ez most a logikai megértés szempontjából irreleváns.)

Specrel és áltrel miért különbözik abban, hogy Specrelben lényegében 1 téridőmodell van míg az áltrelben sokfajta téridőt vizsgálunk? Válasz: mert az általános relativitáselmélet a gravitáció elmélete, az áltrelben a gravitáció jelenségét vizsgáljuk, a gravitáció törvényeit akarjuk felírni.

Áltrelnek két nagy fejezete van. Az alapvető fejezet a téridő geometriája. Második fejezet: az Einstein Egyenlet. Einstein Egyenlet interpretálja ezeket a téridőket. (Elvezet egyes szakterületekhez.)